

Pedagojik Formasyon Eğitiminde Görevli Akademisyenlere Göre Pedagojik Formasyon Uygulaması: Sorunlar, Çözüm Önerileri*

Geliş Tarihi: 14.06.2017

Kabul Ediliş Tarihi: 10.08.2017

Akif KÖSE¹

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, pedagojik formasyon eğitimi veren ve aynı zamanda eğitim fakültelerinde görevli akademisyenlerin gözüyle pedagojik formasyon uygulamasının değerlendirilmesidir. Araştırma nitel bir çalışma olup olgubilim deseninde gerçekleştirilmiştir. Veriler görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Eğitim Fakültesinde görevli ve pedagojik formasyon eğitimlerinde görev alan 10 akademisyen çalışma grubu olarak belirlenmiş, veriler yarı yapılandırılmış görüşme formuyla toplanmıştır. Toplanan veriler betimsel analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda pedagojik formasyon eğitiminde görev alan eğitim fakültesinde görevli akademisyenlerin bu uygulamaya olumlu bakmadıkları, bu yolla eğitim fakültesi dışındakilere öğretmenlik yolunun açılmasının uygun olmadığını düşündükleri ortaya çıkmıştır. Pedagojik formasyon eğitimlerinin süre kısalığı, öğrencilerin bu eğitim için ücret ödemelerinden dolayı sertifikayı bir hak olarak görmeleri ve eğitimi önemsememeleri, bu eğitim sırasında öğrenci devamının problem olması gibi birtakım sınırlayıcı sebeplerden dolayı öğretmenlik yeterliliği kazandırmadığı düşünülmektedir. Akademisyenler, öğrencilerin bu eğitimi almadaki amaçlarının genelde bir iş/meslek edinme, sertifika sahibi olma, etiket elde etme gibi dışsal sebepler olduğu görüşündedirler.

Anahtar kelimeler: Öğretmen, öğretmen yetiştirme, pedagojik formasyon eğitimi

The Views of Academicians Who Give Pedagogical Formation Education Regarding Pedagogical Formation Certificate Program: Problems and Solutions Proposals

ABSTRACT

This research aims to evaluate the views of academicians who give pedagogical formation education and who train teachers in the faculty of education towards pedagogical certificate program. Having a qualitative research design, the research data were collected

* Bu çalışma, 20-23 Nisan 2017 tarihleri arasında Antalya'da düzenlenen 26. Uluslararası Eğitim Bilimleri Kongresine bildiri olarak gönderilmiş çalışmanın genişletilmiş halidir.

¹ Yrd. Doç. Dr., Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, e-posta:akifkose@ksu.edu.tr

through interviews. The research group consisted of 10 academicians who work at Kahramanmaraş Sutcu Imam University Faculty of Education and who were actively involved in pedagogical formation education. This research used semi-structured interview form prepared by the researcher. The obtained data were analyzed through descriptive analysis method. Research results have revealed that academicians do not have positive views towards pedagogical formation education and that it was not appropriate for those from the other faculties to be teachers. It is thought that pedagogical formation trainings do not provide teaching competency due to a number of restrictive reasons such as a short period of time for pedagogical formation education, students' right to receive certificate for their education as they pay a certain amount of money and their indifference to the program, and attendance problem. Academicians have reported that the purpose of education for pedagogical formation students is to have a job, a certificate and a label.

Key words: Teacher, teacher training, pedagogical formation education

GİRİŞ

Eğitim, istendik davranışlara sahip bireyler yetiştirme işidir. Bireylerin yaşamını dengeli bir biçimde sürdürebilmeleri ve içinde yaşadıkları topluma yapıcı bir üye olarak katkıda bulunabilmeleri için gerekli davranış örüntüleriyle donanmış olmaları gerekmektedir. Bunu sağlayacak araç ise eğitimidir (Demir & Bedir, 2005). Günümüz dünyasında toplumlar, eğitilmiş bireylere sahip olabilmek için eğitim işini önemsemekte ve kendilerine en uygun olan eğitim modelinin arayışı içerisinde eğitim sistemlerinde sürekli değişim ve yeniliklere yönelmektedirler. Eğitim sistemleri açısından zorunlu olan bu değişim ve yenileşme okul binalarının fiziki değişikliklerinden eğitim sistemlerinin felsefi temellerini içerisine alabilecek değişikliklere varıncaya kadar birçok alanı kapsayabilmektedir. Bu değişim ve gelişimin merkezinde ise okullar yer almaktadır.

Üretim alt sistemleri olan okullar, toplumun kültürünü gelecek nesillere aktarma, toplum için kültür yaratma ve bilgi/teknoloji üretme gibi önemli görevleri üstlenmiş eğitim örgütleridir. Eğitim öğretim sürecinde okullardan beklenen; hedeflerin öğrenciye kazandırılması adına her türlü etkinliği gerçekleştirmeleridir (Ünsal & Korkmaz, 2016). Bu görevler yerine getirilirken okulların elindeki en önemli argümanları ise öğretmenlerdir. Öğretmenler planlı değişimi ve gelişimi sağlayan değişimin ajanlarıdır. Bu yönüyle öğretmenlerin, eğitim sistemi içerisinde işlevselliği sağlayacak en önemli unsurlar oldukları ifade edilebilir.

Eğitime yapılan yatırımlarının karşılığını bulabilmesi öğretmenlerin yeterlilikleri ile yakından ilgilidir. Çünkü öğretmen nitelikleri ile öğrencinin öğrenimi arasında kuramsal olarak da ortaya konmuş bir ilişki bulunmaktadır (Jacob & Lefgren, 2004). Bu bakımdan insanın yetiştirilmesi, kitlelerin ulus sayılabilmesi için çok önemli bir pozisyonda olan öğretmenlerin (Sezgin Nartgün, 2008) seçimi ve yetiştirilmesi işi bu yönüyle ayrı bir önem kazanmakta ve bütün eğitim sistemleri açısından önemli bir konu haline almaktadır.

Ülkelerin, öğretmenlerin yetiştirilmesi, öğretmenlerin işe alınmaları ve mesleki gelişimleri konularında benimsedikleri politikalar, öğretmenlerin çalışmalarına nitelik ve kapasite olarak önemli bir fark getirmektedir (Darling Hammond, 2000). Eğitsel amaçlara ulaşmanın anahtarı rolünde olan öğretmenlerin yetiştirilme süreçlerine ilişkin olarak farklı ülkelerin bu konudaki uygulamalarına bakıldığında birçok ülkede birbiriyle benzerlik gösteren uygulamalar görülmekle birlikte farklı uygulamaların olduğu da göze çarpmaktadır. Diğer ülkelerin bu sürece attıkları önem gibi Türkiye’de de öğretmen yetiştirme süreci Türk Millî eğitim sistemi açısından önemli bir durum olarak görülmekte, bu sürecin nasıllığına ilişkin bir arayış hâlihazırda da devam etmektedir.

1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun (MEB, 1973) “Öğretmenlik Mesleği” başlığı altındaki 43. maddesinde öğretmenlik, devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleği olarak tanımlanmakta olup öğretmenlik mesleğine ilişkin yeterliliğin genel kültür, özel alan eğitimi ve pedagojik formasyon ile sağlanacağı vurgulanmış, Türk eğitim sisteminde öğretmenlik mesleğinin yeterlilik alanları genel kültür, pedagojik formasyon ve alan bilgisi olmak üzere üç başlık altında toplanmıştır. Chang, Lin & Song (2011) öğretmenlik mesleğinin yeterlilik alanlarını ders tasarımı, öğretim stratejisi, teknoloji kullanımı, sınıf yönetimi, kişiler arası ilişkiler, öğrenmenin değerlendirmesi şeklinde sınıflandırmışlardır. Hoy & Miskel (2010) profesyonellik gerektiren öğretmenlik mesleğinin yeterliklerini uzmanlık, öğrenci merkezlilik, özerklik ve öz denetim şeklinde belirtmişlerdir. Öğretmenlerin yukarıda sayılan bu yeterlilik alanlarına sahip olmaları eğitsel başarıya ulaşma açısından önem arz etmektedir. Çünkü eğitsel başarının sağlanmasında ana unsur öğretmen kalitesidir (Harris & Sass, 2010). İnsana ve topluma şekil veren kimliğiyle bütün toplumlar için önemli ve vazgeçilemez bir mesleği icra eden ve okul denilen sosyal sistemin en stratejik parçalarından birisi olan öğretmenleri (Bursalıoğlu, 2012) hizmet öncesinde yetiştirme işi eğitim öğretim açısından büyük önem taşımaktadır. (Başaran, 1996). Bu öneminden hareketle öğretmen yetiştirme ile ilgili uygulamaları ve bu uygulamalardaki nicelik ve nitelik problemlerini görebilmek, bu problemleri tartışmaya açmak ve bunlara çözüm üretmek Türk eğitim sistemi açısından bir gerekliliktir.

Mevcut uygulamalar çerçevesinde Türkiye’de öğretmen seçimi ve yetiştirilmesi sürecine bakıldığında öğretmenliğe kaynak teşkil eden fakültelerin eğitim fakülteleri olduğu görülmektedir. Öğretmen olmayı amaçlayan ve bu amaçla eğitim alan öğretmen adaylarına uygulanan hizmet öncesi eğitim (Işık, Çıltaş & Baş, 2010), eğitim fakültelerinde gerçekleştirilmektedir. Öğretmen temininde ikinci bir yol ise eğitim fakülteleri dışındaki fakültelerden mezun olanların öğretmen olabilmeleridir. Bunun için Millî Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının 20/02/2014 tarihli ve 9 sayılı kurul kararında belirtilen öğretmenliğe kaynak teşkil edecek alanlardan mezun olma, merkezi sınavdan yeterli puanı almış olma ve pedagojik formasyon sertifikası sahibi olma şartlarının sağlanması istenmektedir.

1848 yılında Darulmuallimin ile başlayan öğretmen yetiştirme işinin Türk eğitim sistemi içerisinde yaklaşık 150 yıllık bir geçmişi vardır. Türk eğitim tarihi içerisinde öğretmen yetiştirme işinin Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde kurumsal bir hal almaya başladığını görmek mümkündür. Özellikle 1839 yılında ilan edilen Tanzimat Fermanı eğitim ve öğretimde birtakım yenilikleri beraberinde getirmiş, bu fermanın bir yansıması olarak 1848 yılında öğretmen yetiştirme amacıyla Darulmuallimin açılmıştır. Bunu 1868 yılında açılan ve sıbyan mekteplerine öğretmen yetiştiren Darulmuallimin-i Sıbyan'lar izlemiş, 1868 yılında Darulmualliminler, Darulmuallimin-i Rüştî adını almış, ortaokullarda görev yapacak olan bayan öğretmenleri yetiştirmek üzere 1870 yılında kız öğretmen okulu olan "Darulmuallimat" açılmış, bunu liselere öğretmen yetiştiren Darulmuallimin-i İdadi ve Darulmuallimin-i Aliye izlemiştir.

Türkiye'de Cumhuriyetin kurulmasından günümüze değin çeşitli şekillerde öğretmen yetiştirme, atama usulleri ve esasları uygulanmış ve farklı sonuçlarla karşı karşıya kalınmıştır (Sezgin Nartgün, 2008). 1924 yılında Muallim Mektebi ve 1935 yılında Öğretmen Okulu adlarıyla öğretmen yetiştirilmeye devam edilmiştir (Baskan, Aydın & Madden, 2006). 1973 yılında çıkarılan 1739 Sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ile birlikte ilköğretim öğretmeni yetiştirmek amacıyla iki yıllık eğitim enstitüleri kurulmuş, 1982 yılında bu enstitüler üniversitelere bağlanarak eğitim yüksekokulları adını almıştır. 1989 yılında bu yüksekokulların öğrenim süresi 4 yıla çıkarılmış ve 1992-1993 eğitim öğretim yılında ise ilköğretim öğretmeni yetiştirme görevi eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerine devredilmiştir (Baskan, 2001). Cumhuriyet döneminde ortaokul ve liselere öğretmen yetiştirme çalışmaları eğitim enstitüleri ve yüksek öğretmen okulları marifetiyle yürütülmeye çalışılmış, bu kurumlar 1982 yılında üniversitelerin bünyelerine alınarak 4 yıllık eğitim veren eğitim fakültelerine dönüştürülmüştür (Üstüner, 2004).

Türk eğitim sisteminde öğretmen yetiştirme ile ilgili süreç içerisinde birçok değişikliğin olduğu görülmekle birlikte 1992-1993 eğitim öğretim yılından itibaren ilköğretim öğretmeni yetiştirme görevinin eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerine verilmesi, ortaokul ve liselere öğretmen yetiştirme görevinin ise 1982 yılında üniversitelerin bünyelerine alınarak 4 yıllık eğitim veren eğitim fakültelerine verilmesi öğretmen yetiştirme ile ilgili uygulamaları belirginleştirmiştir. Ancak öğretmenliğe kaynak teşkil eden fakültelerin, eğitim fakülteleri olmasına karşın yakın geçmişe bakıldığında öğretmen ihtiyacının karşılanması amacıyla farklı dönemlerde eğitim fakültesi mezunu olmayanların öğretmen olmasını sağlamak için çeşitli sertifika programları açıldığı da görülmektedir. Yükseköğretim Kurulu, öğretmenlik sertifika programları konusunda 1997 yılında öğretmen yetiştirmede yeniden yapılandırma kapsamında eğitim fakültesi öğrencileri için 3,5+1,5 yıl, fen-edebiyat fakültesi mezunları için 4+1,5 yıl olmak üzere iki türde yürütülecek olan tezsiz yüksek lisans programlarını uygulamaya koymuş, bununla birlikte tüm öğretmenlik sertifikası programları kapatılmıştır. YÖK 2010 yılında tezsiz yüksek lisans programlarını kaldırmış yerine tekrar pedagojik formasyon eğitimini getirmiş,

fen-edebiyat fakülteleri son sınıf öğrencileri ile beşinci yarıyılında olan öğrencilerin pedagojik formasyon eğitimi imkânından yararlanmasını sağlayacak, öğrencinin not ortalamasını göz önünde bulunduran 9 kriter yürürlüğe konulmuştur (Eraslan & Çakıcı, 2011). Mevcut durumda ise pedagojik formasyon uygulaması halen devam etmekte olup özellikle ortaöğretim kurumlarında okutulan ve eğitim fakültelerinde lisans bölümü olmayan derslerin öğretmenleri pedagojik formasyon yoluyla karşılanmaya çalışılmaktadır.

Türk eğitim sisteminde pedagojik formasyon yoluyla öğretmen yetiştirilmesi durumu eğitim sistemi açısından bir problematik olarak görülmektedir. Eğitim fakültelerinde alınan öğretmenlik eğitiminin pedagojik formasyon eğitimi ile kısa bir sürede kazandırılmaya çalışılması nitelikli öğretmen yetiştirilmesi önünde önemli bir engel oluşturmaktadır. Lisans bölümlerine, eğitim fakültelerine girişteki puanlarından çok daha düşük olan merkezi sınav puanları ile girmiş olan öğrencilerin pedagojik formasyon eğitimi olarak eğitim fakültesi mezunlarının elde ettikleri öğretmenlik hakkını elde etmeleri kamuoyunda tartışılmaktadır. Eğitim fakültelerinde öğrenciler, alanlarıyla ilgili öğretim programları ve bunların öğretimi noktasında yetiştirilmeye çalışılmaktayken diğer fakültelerde öğrenim gören öğrenciler sadece pür alan bilgileri edinmekte, okullarda uygulanan öğretim programları ve bu programların öğretimi ile ilgili olarak yetiştirilmemektedirler. Pedagojik formasyon eğitimi sürecinde ise öğretim programları ve bunların öğretimi ile ilgili dersler de verilmemektedir. Öğrencilerin, eğitim fakültelerine genel olarak öğretmen olmak isteği ve bilinciyle gelmelerine karşın diğer fakültelelere yerleşen öğrenciler ya mezuniyet sonrası bir iş sahibi olabilmek için ya da sonradan öğretmen olmaya karar verdikleri için pedagojik formasyonu tercih etmektedirler. Diğer taraftan Türkiye’de mezun konumunda olup atama bekleyen öğretmen sayısı göz önünde bulundurulduğunda pedagojik formasyon uygulamasının bu sayıyı arttırmaya devam ettiği de görülmektedir.

Görüldüğü üzere pedagojik formasyon uygulamasıyla ilgili birtakım problemler ve tartışmalar Türk eğitim sisteminin güncel tartışma konularından birini oluşturmaktadır. Tartışmanın merkezinde olan bu eğitimin, eğitimi veren kişiler tarafından nasıl değerlendirildiği pedagojik formasyon eğitiminin niteliği ve geleceği açısından önemli görülmektedir. Bu önemden hareketle bu araştırmada pedagojik formasyon eğitiminin, pedagojik formasyon eğitimi veren ve aynı zamanda eğitim fakültesinde öğretmen yetiştiren akademisyenlerin gözüyle değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Pedagojik formasyon eğitimi yolu ile öğretmen olabilmeye imkân tanınması hakkında akademisyen görüşleri nelerdir?
2. Pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin bu eğitimi almadaki amaçlarına ilişkin akademisyen görüşleri nelerdir?
3. Akademisyenlere göre pedagojik formasyon eğitimi öğretmenlik niteliği ve yeterliliği kazandırmakta mıdır?

4. Akademisyenlere göre pedagojik formasyon yolu ile öğretmenlik yapabilme imkânının sağlanması insan kaynağının etkin ve verimli kullanılması olarak değerlendirilebilir mi?
5. Pedagojik formasyon programlarının niteliğinin artırılması bakımından öğrenci kabul sürecine ve verilen derslere ilişkin akademisyen önerileri nelerdir?

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırma nitel bir çalışma olup olgubilim deseninde gerçekleştirilmiştir. Olgubilim deseni farkında olduğumuz ancak derinlemesine ve ayrıntılı bir anlayışa sahip olmadığımız olgulara odaklanmakta, bize tümüyle yabancı olmayan aynı zamanda da tam anlamıyla kavrayamadığımız olguları araştırmayı amaçlayan çalışmalar için uygun bir araştırma zemini oluşturmaktadır (Patton 2002; Yıldırım & Şimşek 2011).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğretim üyesi olup pedagojik formasyon eğitimlerinde görev alan ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 10 akademisyen oluşturmaktadır. Kendileriyle görüşme yapılan akademisyenlere ait bazı demografik özellikler aşağıdaki tabloda belirtilmiştir.

Tablo 1: Çalışma grubuna ait bazı demografik özellikler

Demografik Değişkenler			Toplam
<i>Akademik Unvanı</i>	Prof. Dr.	1	10
	Doç. Dr.	2	
	Yrd. Doç. Dr.	7	
<i>Akademisyenlikteki Hizmet Süresi</i>	1-5 Yıl Arası	3	10
	6-10 Yıl Arası	3	
	16-20 Yıl Arası	2	
	21-25 Yıl Arası	1	
	26-30 Yıl Arası	1	

Verilerin Toplanması

Araştırma verileri görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Görüşme esnasında açık uçlu 5 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formundaki soruların hazırlanmasında yapılan literatür taramasından ve alan uzmanı iki akademisyenin görüşlerinden faydalanılmıştır. Çalışma grubu olarak belirlenen akademisyenlerle görüşülmeden önce pilot uygulama yapılmış, pilot uygulamadan elde edilen veriler incelenmiş ve elde edilen verilerden soruların açık, anlaşılır olduğu kanaatine ulaşılmıştır. Pilot uygulama sonrasında asıl uygulamaya geçilmiştir.

Verilerin Analizi

Uygulama sonucunda elde edilen veriler betimsel analiz yoluyla ele alınarak çözümlenmeye ve yorumlanmaya çalışılmıştır. Betimsel analiz yaklaşımına göre elde edilen veriler daha önceden belirlenen temalara göre özetlenir ve yorumlanır, bu yaklaşımda veriler araştırma sorularının ortaya koyduğu temalara göre de düzenlenebilir (Yıldırım & Şimşek, 2011). Bu bakımdan görüşmelerde kullanılan sorular araştırmanın temaları olarak belirlenmiş ve veriler bu temalar altında düzenlenmiş, özetlenmiş ve yorumlanmıştır. Verilerin analizi yapılırken doğrudan alıntılara yer verilmiştir. Kendileri ile görüşme yapılan on akademisyene birden başlayarak ona kadar A1, A2, ..., A10 şeklinde kodlar verilmiştir.

Geçerlik ve Güvenirlik

Araştırma sürecinde araştırmanın yöntem ve aşamalarının açık ve anlaşılır bir biçimde ifade edilmesi, araştırmanın ham verilerinin başkaları tarafından incelenebilecek biçimde saklanması bu araştırmanın dış güvenirliliğini sağlayan hususlar olarak değerlendirilmekteyken araştırma sorularının açık bir biçimde ifade edilmesi, araştırma verilerinin soruların gerektirdiği biçimde ayrıntılı ve amaca uygun bir biçimde toplanmaya çalışılması ise bu araştırmanın iç güvenirliliğini sağlayan nitelikler olarak değerlendirilmektedir (Yıldırım & Şimşek, 2011).

BULGULAR

1.Tema: Pedagojik Formasyon Eğitimi Yolu İle Öğretmen Olabilme İmkânı

Bu temada “Pedagojik formasyon eğitimi yolu ile öğretmen olabilmeye imkân tanınması hakkında akademisyen görüşleri nelerdir?” sorusuna ilişkin bulgular ve yorumlar ele alınmıştır. Bu temaya ilişkin bulgular genel olarak şöyledir:

Eğitim fakültesi dışındaki fakültelerde okuyan veya bu fakültelerden mezun olmuş olan öğrencilerin pedagojik formasyon yolu ile öğretmen olabilmelerine imkân tanınması, görüşlerine başvuru alan akademisyenlerin çoğunluğu tarafından olumsuz bir durum olarak değerlendirilmiştir. Akademisyenler, öğretmenlerin eğitim fakültelerinde yetişmeleri gerektiğini, öğretmen yetiştirme işinin bir süreç olduğunu ve bu işin sürece yayılması gerektiğini oysa pedagojik formasyonla öğretmen yetiştirme işinin belli bir döneme sıkıştırıldığını ve öğretmen yetiştirme işinin sindirilmeden yapıldığını belirtmektedirler.

Pedagojik formasyon eğitimi ile öğretmen olabilmenin yolunun açılmasının birçok açıdan haksız uygulamaları içerdiği bu temaya ilişkin bir diğer bulgu olarak ortaya çıkmıştır. Öğretmenlik mesleğini gönülden yapmak isteyen ve bu yönde akademik hayatını şekillendiren insanların ayrıca öğretmenlik mesleğini edinebilmek amacıyla yıllarca emek vermiş ve yüksek puanlarla eğitim fakültelerini kazanmış öğrencilerin pedagojik formasyon uygulamasından dolayı haksızlığa uğradıkları ifade edilmektedir.

Mevcut duruma göre fazla olan ve atama bekleyen öğretmen adayı sayısının pedagojik formasyon yolu ile daha da arttığı, bunun ülke açısından da bir problem oluşturduğu, bu uygulamanın öğretmenlik mesleğinin statüsünü düşürdüğü, öğretmenlik mesleği gibi belli niteliklere sahip olunması gerekli olan bir mesleğe belli bir miktar ücret karşılığında sahip olunacağı yönünde bir algının oluştuğu belirtilmektedir.

Görüşlerine başvuru alan akademisyenlerden biri (10/10) ciddi manada bir formasyon eğitimi alındığı takdirde bu yolla öğretmen olunabileceğini belirtmiştir. Bir diğer akademisyen (7/10) ise eğitim fakültelerinin tüm branşlardaki öğretmen ihtiyacını karşılayacak şekilde yapılandırılmadığından dolayı ortaöğretimdeki farklı bazı branşlardaki öğretmen ihtiyacını karşılama yollarından birinin zorunlu olarak pedagojik formasyon eğitimi olduğunu ancak bu uygulamanın süre sınırlılığı, işini ehline vermeme, yandaş kayırma, diğerlerini ötekileştirme gibi nedenlerle yetersiz durumda olduğunu vurgulamıştır. Yine bir diğer akademisyen (6/10), öğretmen yetiştirme işinin eğitim fakültelerinin işi olduğunu ancak eğitim fakültelerinde olmayan alanlar için pedagojik formasyon eğitiminin 1,5-2 yıl gibi uzun bir süreye yayılarak yapılabileceğini ifade etmiştir.

Akademisyenlerin bu konu ile ilgili açıklamalarına örnek olabilecek bazı alıntılar aşağıda sunulmuştur:

“Doğru bulmuyorum. Öğretmen yetiştirme işinin sadece ve sadece eğitim fakülteleri tarafından yapılması gerektiği düşüncesindeyim. Formasyon uygulamasının ilk başladığı yıl görev yaptığım üniversitede eğitim bilimleri hocaları olarak bizden habersiz giden cv'lerimizi çekmiştik...” (A1)

“Formasyon kapılarının herkese açık olması gönül mesleği olan öğretmenlik mesleğini maddiyat ile sahip olunacak bir meslek haline döndürecektir.” (A2)

“...Mevcut formasyon eğitiminin kaldırılması gerektiğini düşünmekteyim. Ayrıca ülkemizin öğretmen ihtiyacı göz önüne alındığında formasyon verilerek öğretmen adayı sayısının artırılması insanlara 1.054 lira karşılığında umut satılması anlamına gelmektedir...” (A3)

“...Yoğunlaştırılmış eğitimle sindirilmeden öğretmen olunabileceğini düşünmüyorum.” (A4)

“... Öğretmen yetiştirme tarihçesine bakıldığında öğretmenlik mesleğinin statüsünün düşmesinin nedenlerden birinin alan dışı atama olduğunu görmekteyiz. Formasyon uygulaması bu zihniyetin yansıması” (A5)

“... Lisansa giriş sınavında seçilen öğrencilere haksızlık yapılmaktadır. Yetiştirme işi bir süreçtir. O süreci öğrenci yaşamalı.” (A8)

2.Tema: Pedagojik Formasyon Eğitimi Alan Öğrencilerin Bu Eğitimi Almalarındaki Amaçları

Bu temada “Pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin bu eğitimi almadaki amaçlarına ilişkin akademisyen görüşleri nelerdir?” sorusuna ilişkin bulgular ve yorumlar ele alınmıştır. Bu temaya ilişkin bulgular genel olarak şöyledir:

Görüşlerine başvuru alan akademisyenler, pedagojik formasyon eğitime devam eden öğrencilerin bu eğitimi almalarındaki amaçlarının; bir meslek sahibi (öğretmen) olabilmek, sertifika sahibi olma, işe girme, ikinci bir meslek imkânı elde etme, iş fırsatlarının çeşitliliğini artırma, etiket sahibi olma, eğitim bilimlerinde yüksek lisans yapabilmek imkânı elde etme, maddi kaygılarını giderme, mevcut işinden memnun olmadığından ve öğretmenliği daha rahat bir meslek olarak gördüğünden dolayı daha iyi bir yaşam standardı elde etme olduğunu ifade etmektedirler. Akademisyenler bu eğitime devam eden öğrencilerin çok az bir kısmının gerçek manada sadece öğretmenliği bir ideal olarak gördüğü ve öğretmenlik mesleğini sevdiği için bu programı tercih ettiklerini ve eğitimleri ciddiye aldıklarını belirtmektedirler. Akademisyen görüşlerine göre pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin bu eğitimleri almalarındaki temel amacın bireylerdeki gelecek kaygısı olduğu görülmektedir.

Akademisyenlerin bu konu ile ilgili görüşlerine örnek olabilecek bazı alıntılar aşağıda verilmiştir:

“Bana göre öğrenciler son sınıfa gelene kadar bir amacı olmuyor. Son sınıfta da gelecekte ne olacağız düşüncesiyle toplumda kolay elde edilir polis gibi öğretmen gibi mesleklere bakıyorlar. Bu amaçla pedagojik formasyon sertifikasıyla öğretmenlik mesleğini elde etmenin bir “Sadece işe girmek. Yüzde yüz değil, istisna olabilir ancak çok az.” (A5)

“... Alanlarında atanamazlarsa ikinci bir meslek imkânını kazanmak.” (A6)

“Öğretmen olabileceği, iş bulabilme düşüncesi.” (A7)

“Daha çok maddi kaygılardan ileri geliyor. Bazıları daha iyi yaşam için ya da işinden memnun olmadığı için alıyor. Öğretmenliğin daha iyi bir meslek olduğunu düşünenler de var.” (A8)

“Öğrencilerin büyük bir kısmının maalesef bu eğitime sadece sertifika alabilmek amacıyla katıldıkları kanaatindeyim.” (A9)

3.Tema: Pedagojik Formasyon Eğitimi Yoluyla Öğretmenlik Niteliği ve Yeterliliği Kazandırılabilme Durumu

Bu temada “Akademisyenlere göre pedagojik formasyon eğitimi öğretmenlik niteliği ve yeterliliği kazandırmakta mıdır?” sorusuna ilişkin bulgular ve yorumlar ele alınmıştır. Bu temaya ilişkin bulgular genel olarak şöyledir:

Görüşlerine başvuru alan akademisyenler, pedagojik formasyon eğitimi yoluyla programa devam edenlere öğretmenlik niteliklerinin ve yeterliliklerinin kazandırılmadığını ifade etmektedirler. Bunun sebepleri olarak da; eğitim fakültelerinde dört yıllık bir zamana yayılan öğretmen yetiştirme sürecinin bu uygulamayla iki yarı döneme indirilmesi, bu kısa sürede öğrencilerin büyük bilgi yoğunluğuyla karşı karşıya kalarak bu yoğunluğun altında ezilmeleri, katılımcıların bu programlara ücret ödeyerek girmelerinden dolayı bu eğitimi bir formalite olarak görmeleri, bu eğitimi lisans öğrenimleri sırasında alan öğrencilerin lisans derslerine ek olarak yoğun bir programla karşı karşıya kalmalarından dolayı motivasyonlarının ve verimlerinin düşmesi, bu programa devam eden öğrencilerden herhangi bir işyerinde/kurumda çalışanların ise

mesaieleri sonrasında enerjileri bitmiş bir şekilde bu programa gelmeleri, pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin öğretmen yetiştiren bir alandan gelmemelerinden dolayı bu kişilere öğretmenlik ruhunun verilememesi, mevcut pedagojik formasyon programının içerik olarak yetersizliği, bu eğitimi alan öğrencilerin bu eğitimi maddi kaygılarla almaları olarak ifade edilmektedir. Akademisyenler bu olumsuz ve sınırlayıcı durumlara rağmen pedagojik formasyon eğitimi ile öğrencilere, öğretmenliğe ilişkin temel kavramların, becerilerin, mesleki bilgilerin kazandırıldığını da ifade etmektedirler.

Akademisyenlerin bu konu ile ilgili görüşlerine örnek olabilecek bazı alıntılar aşağıda verilmiştir:

“Elimizden gelen titizliği göstermemize rağmen dört yıl içinde alınan derslerin iki dönem içinde verilmesiyle istenilen öğretim yeterlilik düzeyine ulaşılmasının biraz zor olduğunu düşünüyorum. Üstelik öğrencilerin çoğu (tabii ki çok özel öğrencilerimiz de oldu bu süreçte) yapılan işin formalite olduğu düşüncesi var ve bu kâğıt parçasına mı 2000 TL verdim gözüyle bakanlar var.” (A1)

“Özellikle gerek lisans öğrencilerin ders sonrası, gerekse mezun olup çalışanların mesai sonrası formasyon derslerine gelmesi onların bu programa karşı motivasyonlarını düşürmektedir.” (A2)

“... Öğrencilerin bu meslek dersleri bilgi bombardımanı altında kalması sebebiyle öğretmen adaylarından beklenen verim alınamamaktadır. Yine de temel öğretmenlik meslek bilgisi ve becerilerinin kazandırılmasında az da olsa katkısı olduğunu düşünmekteyim” (A3)

“Sadece iş kazandırıyor.” (A4)

4.Tema: Pedagojik Formasyon Eğitimi Yoluyla Öğretmen Olabilme İmkânının Sağlanmasına İnsan Kaynaklarının Etkin ve Verimli Kullanılması Açısından Bakış

Bu temada “Akademisyenlere göre pedagojik formasyon yolu ile öğretmenlik yapabilme imkânının sağlanması insan kaynağının etkin ve verimli kullanılması olarak değerlendirilebilir mi?” sorusuna ilişkin bulgular ve yorumlar ele alınmıştır. Bu temaya ilişkin bulgular genel olarak şöyledir:

Görüşlerine başvuru alan akademisyenler eğitim fakültesi dışındaki fakültelerde okuyan ya da bu fakültelerden mezun olan öğrencilerin pedagojik formasyon eğitimi yoluyla öğretmen olabilmelerine imkân tanınmasının insan kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması açısından olumlu olarak değerlendirmedikleri, bunun bilakis engel teşkil eden bir durum olduğu, ortaya çıkmıştır.

Akademisyenler pedagojik formasyon yolu ile öğretmen olabilme imkânının tanınması durumunda öğrencilerin lisans alanlarından farklı bir alana yönelmeleri söz konusu olduğundan lisans eğitiminin alınabilmesi için ayrılan madde ve zaman kaynağı ile insan kaynaklarının israfının söz konusu olduğunu, yapılan bu uygulamanın da insanlara umut dağıtmak olduğunu belirtmişlerdir. Akademisyenler, hâlihazırda gerek eğitim fakültelerinden mezun olarak gerekse pedagojik formasyon yolu ile öğretmen adayları durumuna gelerek atama bekleyen

çok sayıda kişinin olduğunu, pedagojik formasyon yolu ile bu sayısının daha da artırıldığını belirtmektedirler.

Görüşlerine başvuru alan akademisyenlerden biri (A6) okullarda okutulan bazı derslerin eğitim fakültelerinde bölümünün bulunmadığını, bunun için bu branşlarda okuyan/mezun olanların ancak pedagojik formasyon eğitimi ile öğretmen olabildiklerini belirtmiştir. Bir diğer akademisyen ise (A9) pedagojik formasyon eğitimi yoluyla ile öğretmenliğe yatkın olan kişilerin kazanılması durumunun söz konusu olabileceğini bu açılarından bakıldığında pedagojik formasyon eğitimin insan kaynaklarının kısmen verimli kullanılması anlamına gelebileceğini ifade etmiştir.

Akademisyenlerin bu konudaki görüşlerini yansıtacak bazı alıntılar aşağıdaki gibidir:

“Kaynak israfı ve umut tacirliği olarak görüyorum. Türkiye'nin mevcut şartlarda öğretmen ihtiyacı bellidir. Mevcut öğretmen adayı sayısı da aşağı yukarı bellidir. İhtiyaç fazlalığının artması ve insanların sadece öğretmen olma yönünde umut sahibi yapılması yanlıştır.” (A3)

“İnsan kaynaklarını değerlendirme insanları öğretmen olarak değerlendirme gibi önemli bir konuda olmamalı. Ben formasyonla doktor olabilir miyim?” (A4)

“Pedagojik formasyon nicel ve nitel yönden zenginleştirilirse ihtiyaç olan alanlar için söz konusu olabilir. ... Eğitim fakültelerinde MEB'e bağlı okullarda okutulan tüm dersler için öğretmenlik alanları bulunmamaktadır.” (A6)

“...Daha önceden tasarlanmış bir eğitim programı varken böyle bir işe girilmesi kaynak kullanımı sayılmamalı....” (A8)

“Etkin veya verimlilik söz konusu değil. Yapacak iş yok öğretmen olayım ya da o etiketi alayım ne olur ne olmaz. Hâlbuki bu çocuklar kendi alanlarında kendilerini daha iyi yetiştirebilirler.” (A10)

5.Tema: Pedagojik Formasyon Programlarının Niteliğinin Arttırılması Bakımından Öğrenci Kabul Sürecine ve Verilen Derslere İlişkin Akademisyen Önerileri

Bu temada “Pedagojik formasyon programlarının niteliğinin arttırılması bakımından öğrenci kabul sürecine ve verilen derslere ilişkin akademisyen önerileri nelerdir?” sorusuna ilişkin bulgular ve yorumlar ele alınmıştır. Bu temaya ilişkin bulgular genel olarak şöyledir:

Akademisyenler, eğer pedagojik formasyon uygulaması devam edecekse bu eğitime alınacak öğrencilerin kabulüne ilişkin olarak bir takım seçilme kriterlerini sağlamış olmaları gerektiği yönünde düzenlemeler yapılmasının zorunlu olduğunu ifade etmişlerdir. Bunlar; üniversite giriş sınav puanları ve lisans öğrenimindeki akademik başarı ortalamalarının belirlenecek bir seviyenin üstünde olması, sözlü sınav yapılarak gerekli başarı sağlayanların bu programa alınmaları, bu programa başvuracak öğrencilerin herhangi bir suçla karışmamış olmaları, formasyon eğitimi sürecinde temel ahlaki değerlerden yoksun olanların tespiti durumunda komisyon kararı ile bu eğitimin dışına çıkarılmaları,

açıköğretim mezunları ve atanamayacak branşlardan olan öğrencilerin bu programa kabul edilmemeleri, programa girişte öğrencilerin yapılan psikolojik testlerden geçmiş olmaları kriterleridir.

Akademisyenlerin bu konuda hakkındaki görüşlerini yansıtacak bazı alıntılar aşağıdaki gibidir:

“Kesinlikle katsayı uygulaması olmalı, hem bölüm ortalamaları hem de üniversiteye yerleşme puanları hesaplama dâhil edilmelidir. Fakültelerinde herhangi bir suça karışmış öğrenciler alınmamalı. Temel ahlaki değerlerden yoksun olan öğrencilerin formasyonla (komisyon kararıyla) ilişkisi kesilebilmeli.” (A1)

“İlla ki pedagojik formasyon eğitimi verilecekse gerçekten daha nitelikli öğrencilerin alınması sağlanmalıdır. Bunun için akademik not ortalaması sınırı konabilir” (A3)

“Açık öğretim fakültesi mezunu ve atanamayacak branştan olanlar programa kabul edilmemeli.” (A7)

“Kabul edilen öğrenciler sözlü sınava tabi tutulmalı, psikolojik testlerden geçirilmeli” (A10)

Akademisyenlerin, pedagojik formasyon uygulamasının devam etmesi durumunda bu eğitimde verilecek derslere ilişkin önerilerinin şu şekilde olduğu ortaya çıkmıştır: Pedagojik formasyon derslerinin uygulama saatlerinin olması gerekmektedir. Seçmeli derslerin çeşitliliği arttırılmalı, dersler lisans eğitimi sürecine yayılmalı ve verilen dersler arasına iletişim dersi eklenmelidir.

Akademisyenlerin bu konu hakkındaki görüşlerini yansıtacak bir kısım alıntılar aşağıdaki gibidir:

“Dersler bir yıl içerisinde paket olarak veriliyor. Bu ciddi bir sorun. Eğitim bilimleri dersi görmeden öğrenciye yöntem ve teknik dersi anlatıyorsun. Öğrencilere özellikle iletişim becerileri konusunda derslerin konulması gerektiğini düşünüyorum. Öğretmenlik= iletişim olarak değerlendiriyorum.” (A5)

Akademisyenler, eğer pedagojik formasyon uygulaması devam edecekse bu eğitimlerin daha nitelikli olabilmesi için akademisyen yeterliliği ve niteliğine ilişkin de şu önerilerde bulunmuşlardır: Eğitim fakültesi dışında pedagojik formasyon uygulaması yapılmasının ve eğitim fakültesi akademisyenleri dışındaki akademisyenlerin bu derslere girmemeleri gerektiği, pedagojik formasyon derslerinin dağıtımında liyakat ve akademik yeterliliğin göz önünde bulundurulması gerektiği, bu derslerin tercihen fiili olarak okullarda öğretmenlik yapmış akademisyenlerce verilmesinin daha uygun olacağı, akademisyenlerin derse devam konusuna dikkat etmeleri gerektiği, derslerin farklı yöntem ve tekniklerle işlenmesi gerektiği, dersin öğrenciler tarafından değil bizzat akademisyenin kendisi tarafından anlatılması gerektiği şeklinde öneriler getirilmiştir.

Akademisyenlerin bu konu ile ilgili olarak düşüncelerine ait bir kısım ifadeleri aşağıdaki gibidir:

“Öncelikle derse devam, ders saatine dikkat etme. Anlatımlarda farklı yöntem ve uygulamalara yer vermeli. Öğrencilerin ders anlatmalarına ve slaytla ders anlatmaya hayır” (A1)

SONUÇ ve TARTIŞMA

Araştırmanın bu bölümünde, araştırmada ulaşılan sonuçlara, tartışmaya ve araştırma sonunda getirilen önerilere yer verilmiştir.

Pedagojik Formasyon Eğitimi Yolu İle Öğretmen Olabilme İmkânı

Bu araştırma sonucunda akademisyenlerin, eğitim fakültesi dışındaki fakültelerde okuyan veya bu fakültelerden mezun olan öğrencilerin pedagojik formasyon yolu ile öğretmen olabilmelerine imkân tanınmasını genel olarak olumsuz bir durum olarak değerlendirdikleri ve öğretmen yetiştirme işinin sadece eğitim fakülteleri aracılığıyla yapılması gerektiği yönünde genel bir inançlarının olduğu ortaya çıkmıştır. Bu durumun, öğretmenlik mesleğinin özellik ve önem arz eden yapısından kaynaklandığı ifade edilebilir.

Öğretmenlik mesleği toplumlara yön veren bir meslektir. Eğitim ve öğretmenin yönü toplumun yönünü belirler (Topçu, 2016). Her mesleğin lisans düzeyinde bir eğitim alanı ve süresi olduğu gibi toplumlara yön veren öğretmenlik mesleğinin de bir alanı ve süresi vardır. Öğretmen olabilmenin yolu ise eğitim fakültelerinde öğretmen yetiştirme programlarını tamamlamaktır. Başka alanlarda eğitim görenlere öğretmenlik yolunun açılması kısa vadede sınırlı yararlar sağlayabilir. Ancak bu sınırlı yararlar, gelecekte yol açacağı sorunların yanında düşük kalacağından eğitim fakültesi dışındaki fakültelerden mezun olanlara öğretmen olma yolunun açılmaması ve pedagojik formasyon programlarının uzun vadede kaldırılması gerekir (Memduhoğlu & Topsakal, 2008). Ayrıca pedagojik formasyon eğitimi programları ile isteyen herkese, belirlenen öğretmen yeterliklerini göz ardı ederek öğretmenlik yolunun açılmasını sağlamak nitelikli öğretmen yetiştirme konusunda kamuoyunda çok ciddi endişeler yarattığından öğretmen yetiştirme görevi, temel amacı “öğretmen yetiştirmek” olan eğitim fakülteleri tarafından yürütülmelidir (Akdemir 2013; Azar 2011).

Türk eğitim sisteminde öğretmen temininin birincil kaynağı eğitim fakülteleridir. Son yıllarda Türkiye'nin birçok bölgesinde açılan üniversitelerin ve bu üniversitelerin bünyesinde kurulan eğitim fakültelerinin nicelik olarak artması beraberinde bir takım nitelik problemlerini de getirmiştir. Bu nitelik problemleri, öğretim elemanı ve fiziki donanım yetersizlikleri, verilen eğitimin kalitesi gibi birçok nedenden kaynaklanmaktadır. Türk eğitim sisteminin ve insan yetiştirme düzenimizin geleceği açısından bu problemlerin tartışılması ve çözüm yollarının ivedilikle uygulanması gerekmektedir. Eğitim fakülteleri ile ilgili mevcut nitelik ve nicelik problemleri çözüm beklerken pedagojik formasyon uygulamasıyla birlikte bu nitelik ve nicelik problemleri farklı boyutlara ulaşmaktadır.

Araştırma sonucunda akademisyenlerin pedagojik formasyon uygulamasının birçok olumsuz yönünün varlığı noktasında genel bir anlayış içerisinde oldukları ortaya çıkmıştır. Pedagojik formasyon eğitimleri sıkıştırılmış programlar olduğundan bu uygulamayla öğretmen yetiştirme işinin tam anlamıyla gerçekleştirilemediği, bu uygulamanın yüksek puanlarla eğitim fakültelerini kazanmış öğrenciler açısından haksız bir durum olduğu, bu uygulanmaya devam edilmesi durumunda mevcut duruma göre fazla olan ve atama bekleyen öğretmen adayı sayısının daha da artacağı bunun da ülke açısından istihdam problemini arttıracığı hususları uygulamanın olumsuz yönleri olarak ifade edilmiştir. Akademisyenler, pedagojik formasyon uygulamasıyla öğretmenlik mesleğinin statüsünün düşürüldüğünü ve öğretmenlik mesleğine belli miktar ücret karşılığında sahip olunacağı yönünde yanlış bir algının oluşmasına sebep olduğunu ifade etmektedirler.

Araştırmanın bu sonuçları ile ilgili olarak Akdemir (2013) pedagojik formasyon programı sayesinde başka bir fakültedeki bir programa daha düşük bir puanla yerleşen öğrencinin, öğretmen atamalarında o programın dengi kabul edilen eğitim fakültesindeki bir programın öğrencisiyle aynı haklara sahip olduğunu ancak aldıkları derslerin birbirleriyle örtüşmediğini, bu durumun eğitim fakültesi öğrencilerinde ve akademisyenlerinde güven problemi ve adaletsizlik hissi yarattığını belirtmektedir. Elkatmış, Demirbaş & Ertuğrul (2013) tarafından yapılan araştırmada özellikle kısa süreli öğretmenlik sertifika programlarının öğretmenlik sevgisi, bilinci ve motivasyonunu sağlamada yetersiz olacağı ve öğretmen yetiştirmenin sadece eğitim fakültelerinin işi olması gerektiğinin ileri sürüldüğü ifade edilmiştir.

Pedagojik formasyon uygulamasının olumsuz yönlerinin öğretmen yetiştirmede nitelik problemini ortaya çıkardığı açıktır. Tozlu (1992) öğretmen yetiştirilmesi ve seçiminde henüz verimli ve kesin ilkelere kavuşulmadığını, isteyen herkesin öğretmen olabildiğini, öğretmenlik formasyon derslerinin öğretiminin tamamen çıkmazda olduğunu, öğrencilerin kısa süreli ve kalabalık sınıflarda yapılan formasyon eğitimlerine en az hesaba katılacak ve almak zorunda oldukları dersler gözüyle baktıklarını, tüm bu sebeplerden dolayı öğretmen yetiştirme meselesinin çıkmaza itildiğini ifade etmektedir. Bu bakımdan, kısa vadede birtakım faydaları görülen ancak uzun vadede istihdam problemi ve nitelik sorununa sebep olan pedagojik formasyon uygulaması ile ilgili olarak yükseköğretim politikaları gözden geçirilmeli, ihtiyaç duyulan yetişmiş insan gücü doğrultusunda alanlar, fakülteler ve öğrenciler ile ilgili kısa, orta ve uzun vadeli gerekli planlamalar yapılmalıdır (Memduhoğlu & Topsakal, 2008). Öğretmen yetiştirmede nitelik bunalımını aşmanın en sağlam yolu, öğretmen adaylarının seçkin olmaları, öğrencinin üniversiteye girerken öğretmen olacağını bilmeleri, uzun bir hazırlık dönemi geçirmeleri ve öğretmenlik ruhu kazanmalarından geçmektedir. Bu eğitimin niteliği açısından gereklidir. Çünkü nitelikli eğitim demek her şeyden önce nitelikli öğretmen demektir (Kavcar, 2002).

Pedagojik Formasyon Eğitimi Alan Öğrencilerin Bu Eğitimi Almalarındaki Amaçları

Akademisyenler, pedagojik formasyon programına devam eden öğrencilerin bu eğitimi almalarındaki amaçlarının çoğunlukla bir meslek sahibi olma, sertifika sahibi olma, işe girme, ikinci bir meslek imkânı elde etme, iş fırsatlarının çeşitliliğini arttırma, etiket sahibi olma, kendi işinden daha rahat bir meslek olarak gördükleri öğretmenliği elde etme olduğunu ifade etmektedirler. Bu eğitime devam eden öğrencilerin çok az bir kısmının gerçek manada sadece öğretmenliği bir ideal olarak gördüklerini ve öğretmenlik mesleğini sevdiğini ve bu program kapsamındaki eğitimleri ciddiye aldıklarını belirtmektedirler.

Akademisyen görüşlerine göre pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin bu eğitimleri almalarındaki amaçlarının genelde bir öğretmenlik idealinden öte bireylerdeki gelecek kaygısına dayandığı yani öğretmenliğin tercih edilmesinde içsel faktörlerden ziyade dışsal faktörlerin ön planda tutulduğu görülmektedir. Pedagojik formasyon eğitimi alan öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının incelendiği Kartal & Afacan (2012) tarafından yapılan araştırma sonucunda bu araştırma sonucunun aksine öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğini tercih etmelerinde dışsal faktörlerden çok içsel faktörlerin etkili olduğu ortaya çıkmıştır. Çermik, Doğan & Şahin (2010) tarafından yapılan araştırmada öğretmenlik mesleğinin, ağırlıklı olarak kişinin çıkar beklentilerine ya da kendi dışındaki etkenlere dayalı olarak tercih edildiği, öğretmen adaylarının mesleği tercih sebeplerinin altında çıkarıcı, dışsal, içsel ve özgeci etkenler yatsa da çıkarıcı etkenlerin diğerlerine göre değişime daha dirençli bir yapıda olduğu belirtilmektedir.

Polat (2014) tarafından yapılan araştırma sonucunda ise öğretmenlik mesleğine yönelme nedenlerinin öğretmenlik mesleğini sevmeye, mesleğin çalışma koşullarının rahat olması ve zorunluluklar olduğunu saptamıştır. Tataroğlu, Özgen & Alkan (2011) tarafından yapılan araştırma sonucunda öğretmen adaylarının öğretmenliği tercih etme nedenlerinin başında öğretmenliğin uygun bir meslek olarak görülmesi ile diğer tercihlere yerleşmeden dolayı öğretmenliği tercih etme olduğu ortaya konulmuştur. Polat (2015) günümüzde öğretmenlik mesleğinin sadece para kazanılan herhangi bir meslek olarak algılandığını ve bu algının eğitimin açmazlarından birini oluşturduğunu ifade etmiştir. Araştırma sonuçları ile bu araştırmanın sonucu karşılaştırıldığında öğretmenliğin tercih edilme sebebinin genellikle mesleki bir idealden öte iş bulma, maaş sahibi olma gibi dışsal faktörler nedeniyle tercih edildiği ifade edilebilir. Oysa öğretmenlik mesleği bir ideal mesleği, bir ruh sanatkarlığı, bir gönül işi ve bir mefkûre olmadır (Topçu, 2016). Bunu yapabilmek için de öncelikle uygun nitelikteki öğretmen adayların seçilmesi, ardından alanında yeterli öğretim elemanlarının nezaretinde uzun soluklu ve ciddi bir öğretmenlik eğitimiyle hem öğretmenlik ruhu kazanmış hem de teknik olarak gerekli donanımına ulaşmış öğretmenlerin yetiştirilmesi gerekmektedir.

Pedagojik Formasyon Eğitimi Yoluyla Öğretmenlik Niteliği ve Yeterliliği Kazandırılabilme Durumu

Araştırma sonucunda akademisyenlerin, pedagojik formasyon eğitimleri yoluyla adaylara öğretmenlik nitelik ve yeterliliklerinin yeterince kazandırılmadığı ancak olumsuz ve sınırlayıcı sebeplere rağmen pedagojik formasyon eğitimiyle öğretmenliğe ilişkin en azından temel kavram ve becerilerin kazandırılmaya çalışıldığı görüşünde oldukları ortaya çıkmıştır.

Akademisyenlere göre adaylara yeterli nitelik kazandırılmamasının genel olarak sebepleri; öğretmenlik eğitiminin eğitim fakültelerinde dört yıllık bir zamana yayılmışken pedagojik formasyon uygulamasıyla bu sürenin iki yarı döneme indirilmiş olması, bu kısa sürede öğrencilerin büyük oranlarda bilgi yüklemesiyle karşı karşıya kalarak bilişsel yük altında ezilmeleri, öğrencilerin bu eğitimi bir formalite olarak görmeleri, lisans öğrencileri açısından bu programın ek bir yük getirmesi, bu programa devam edip de aynı zamanda bir işyerinde/kurumda çalışan öğrencilerin enerjileri bitmiş bir şekilde bu eğitimlere gelmeleri, bu programa devam eden öğrencilere öğretmenlik ruhunun verilememesi, öğrencilerin genelde öğretmenlik idealleri olduğundan değil de daha çok kişisel fayda elde edebilmeleri için bu eğitimi almalarıdır. Süral & Sarıtaş (2015) çalışmalarında, üniversite tercihleri arasında hiç eğitim fakültesi olmayan öğrencilerin, bir başka deyişle idealleri arasında hiç öğretmenlik mesleği olmayan öğrencilerin fen edebiyat fakültesinden mezun olduktan sonra pedagojik formasyon aldıklarını ifade etmişlerdir. Azar (2011) yaptığı çalışmada pedagojik formasyon sertifika eğitimi programlarında belirlenen öğretmen yeterliliklerinin göz ardı edildiğini ve isteyen herkese öğretmenlik yolunun açıldığını vurgulamıştır.

Pedagojik Formasyon Yoluyla Öğretmen Olabilme İmkânının Sağlanmasına İnsan Kaynaklarının Etkin ve Verimli Kullanılması Açısından Bakış

Akademisyenlere göre pedagojik formasyon yoluyla öğretmen olabilme imkânı tanınması insan kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması anlamını taşımamaktadır. Akademisyenler bu uygulamanın insan kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması anlamına gelmediği gibi insan kaynakları açısından birtakım olumsuzlukları içinde barındıran bir durum olduğuna inanmaktadırlar. Öğrencilerin lisans alanlarından farklı bir alana yönelmeleri lisans eğitiminin alınabilmesi için ayrılan madde, zaman ve insan kaynaklarının israfı anlamına geldiği ayrıca bu uygulamanın insanlara umut dağıtmak olduğu belirtilmekte ve olumsuzluk olarak değerlendirilmektedir. Hâlihazırda gerek eğitim fakültelerinden mezun olarak gerekse pedagojik formasyon yolu ile öğretmen adayı durumuna gelerek atama bekleyen çok sayıda kişinin olduğu göz önünde bulundurulduğunda devam eden pedagojik formasyon uygulamalarıyla bu sayının daha da artacağı buna paralel olarak insan kaynağının etkin ve verimli bir biçimde kullanılamaması durumunun artarak devam edeceği ifade edilebilir.

Altinkurt, Yılmaz & Erol (2014) yaptıkları araştırmada Türkiye'deki bütün üniversitelere fen edebiyat fakültesi açılması ve kontenjanlarının sürekli artırılması, bu fakültelerin mezunları çok önemli istihdam sorunları yaşamasına neden olduğunu, bu fakültelerden mezun olanların istihdam umuduyla pedagojik formasyon eğitimi aldıklarını ifade etmektedirler. Türkiye'de diploma/öğretmenlik sertifikası sahibi olup ta atanamamış aday öğretmen mevcudunun yaklaşık 350 bin civarında olduğu göz önünde bulundurulduğunda bu sayının her geçen gün katlanmasına sebep olan pedagojik formasyon uygulamasının bir an önce paydaşların tartışmasına açılmasının gerekli ve kaçınılmaz olduğu eğitim açısından önemli bir gerçek olarak karşımızda durmaktadır.

Pedagojik Formasyon Programlarının Niteliğinin Arttırılması Bakımından Öğrenci Kabul Sürecine ve Verilen Derslere İlişkin Akademisyen Önerileri

Araştırma sonucunda akademisyenlerin pedagojik formasyon uygulamasının kaldırılması yönünde genel bir kanaat içinde oldukları sonucu ortaya çıkmıştır. Akademisyenler, eğer pedagojik formasyon uygulamasına devam edilecekse bu eğitime alınacak öğrencilerin kabulünde en azından bazı kriterlerin olması gerektiğini düşünmektedirler. Bu kriterler; üniversite giriş sınav puanları ve lisans öğrenimindeki akademik başarı ortalamalarının belirlenecek bir seviyenin üstünde olması, eğitime kabul için mülakat yapılması, herhangi bir suçta karışmamış olma, formasyon eğitimi sürecinde öğrencilerle ilgili ortaya çıkacak olumsuz durumların tespiti halinde öğrencinin programla ilişkisini kesilebilmesi, açıköğretim mezunları ve atanamayacak branşlardan olan öğrencilerin bu programa kabul edilmemeleri, programa girişte yapılacak psikolojik testlerden geçen adayların kabulünün sağlanmasıdır.

Üniversitelerin pedagojik formasyon eğitimine öğrenci kabul şartlarına bakıldığında genelde akademik başarı puanı/diploma puanı sıralamasına göre öğrenci kabulü yapıldığı söylenebilir. Buradaki amaç belli bir başarı düzeyinin üzerindeki öğrencileri alma değil sıralamaya girebilecek öğrencileri belirleyebilmektir. Bu bakımdan pedagojik formasyon programlarına öğrenci alımlarında yukarıda sayılan kriterlerin aranmadığı ifade edilebilir. Eğitim fakültelerine öğrenci seçiminde henüz merkezi sınavdan alınan yeter notun dışında öğrencilere mülakat uygulanması, öğrencilerin bir takım kişilik, psikolojik ve ahlak testlerine tabi tutulmaları gibi uygulamaların yapılmadığı göz önünde bulundurulduğunda pedagojik formasyon uygulamasında bu kriterlerin belirleyici olması bu konuyla ilgili gerekli yasal düzenlemeler yapılmıncaya kadar mümkün görülmemektedir.

Akademisyenler, pedagojik formasyon uygulamasının devam etmesi durumunda bu eğitim kapsamında verilecek derslere ilişkin olarak birtakım öneriler getirmişlerdir. Bu öneriler; derslerin lisans eğitimi sürecine yayılması ve derslere uygulama saatlerinin konulmasıdır. Bu eğitimlerin niteliğinin artırılabilmesi için getirilen önerilere bakıldığında pedagojik formasyon uygulamasının sadece eğitim fakültesinde ve eğitim fakültesi akademisyenleri tarafından

gerçekleştirilmesi, pedagojik formasyon derslerinin dağıtımında liyakat ve akademik yeterliliğin göz önünde bulundurulması, bu derslerin tercihen fiili olarak okullarda öğretmenlik yapmış akademisyenlerce verilmesi, akademisyenlerin derse devam konusuna dikkat etmeleri, derslerin farklı yöntem ve tekniklerle işlenmesi, dersin öğrenciler tarafından değil bizzat akademisyen tarafından anlatılması gerektiğidir.

Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda okutulan bazı derslerin eğitim fakültelerinde bölümü bulunmadığından dolayı bu branşlarda okuyan/mezun olanların ancak pedagojik formasyon eğitimi ile öğretmen olabilmeleri pedagojik formasyon eğitimini zorunlu kılan bir durum olarak görülmektedir. Bu açıdan bakıldığında okullarda okutulan bütün derslere ait bölümlerin eğitim fakülteleri bünyesinde bulunması bir zorunluluk olarak görülmektedir.

ÖNERİLER

1. Pedagojik formasyon eğitimi yolu ile öğretmen olabilmeye imkân tanınması, bu eğitimde görev alan akademisyenlerce olumsuz bir durum olarak değerlendirilmekte ve bu yolla öğretmen yetiştirme işinin tam anlamıyla gerçekleştirilemediği düşünülmektedir. Kısa vadede ve sınırlı yararlar sağlayabilecek olan pedagojik formasyon uygulamasının uzun vadede getirdiği/getireceği problemler hesaba katılarak bu uygulamadan vazgeçilip öğretmen yetiştirme işinin sadece eğitim fakülteleri tarafından lisans öğrenimi yoluyla gerçekleştirilmesi sağlanabilir.
2. Akademisyen görüşlerine göre pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin bu eğitimleri almalarındaki amaçlarının, öğretmenlik mesleğinin bir ideal olarak görülmesinden öte gelecek kaygısına dayandığı sonucu ortaya çıkmıştır. Bu bakımdan bir ideal ve gönül mesleği olan öğretmenliğe uygun nitelikteki adayların seçilmesi, ardından nitelikli ve yeterli bir meslek eğitimiyle onlara öğretmenlik ruhu kazandırılması ve teknik anlamda gerekli donanıma ulaşmış olmaları sağlanmalıdır. Öğretmen adaylarının seçimi noktasında ortaöğretim kurumlarının ciddi bir yönlendirme yapar duruma gelmeleri sağlanarak, eğitim fakültelerine öğrenci kabulünde akademik başarının yanında adaylardan bir takım kişilik ve yetenek testlerinden geçmiş olma şartları da aranabilir. Öğretmen yetiştirme işinde bu denli zaruri ve detaylı bir sürecin pedagojik formasyon uygulamasında gerçekleştirilemeyeceği hususu karar verici konumundakilerce dikkate alınabilir.
3. Araştırma sonucunda pedagojik formasyon uygulamasının adaylara yeterli nitelik kazandıramadığı sonucu ortaya çıkmıştır. Bu bakımdan pedagojik formasyon uygulamasından vazgeçilebilir. Eğitim fakültesi dışındaki fakültelerden öğretmen olmak isteyenlere üniversiteye girişte katıldıkları merkezi sınavda belli bir puanın üzerinde başarı gösterme, kendi bölümünde belirli bir düzeyde akademik başarı elde etme gibi ilgili birimlerce objektif bir biçimde belirlenecek ve aranacak şartları sağlamaları kaydıyla eğitim fakültelerine geçişlerine belirli oranlarda

- imkân tanınabilir. Bu yolla öğretmenliği bir ideal olarak gören ve öğretmenliğe yatkın olan bireylere öğretmenlik yolu açılabilir.
4. Akademisyenlerin, pedagojik formasyon uygulamasının insan kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması anlamına gelmediğini düşündükleri, bu uygulamanın insan kaynakları açısından birtakım olumsuzlukları içinde barındırdığı görüşünde oldukları ortaya çıkmıştır. Türkiye’de sayıları artık yüzbinlerle ifade edilen diploma/öğretmenlik sertifikası sahibi olup da atanamamış aday öğretmen sayının her geçen gün daha da artmasına sebep olan pedagojik formasyon uygulamasının gerekliliği ilgili kurum ve kuruluşlarca ele alınarak değerlendirilebilir. Pedagojik formasyon uygulaması eğitimin bütün paydaşlarının tartışmasına açılabilir.
 5. Araştırma sonucunda akademisyenlerin, pedagojik formasyon uygulamasının kaldırılması yönünde görüş birliği içinde oldukları sonucu ortaya çıkmıştır. Akademisyenler, eğer pedagojik formasyon uygulamasına devam edilecekse bu eğitime alınacak öğrencilerin birtakım ölçütlere göre kabullerinin yapılması gerektiğini düşünmektedirler. Bu bakımdan pedagojik formasyon eğitime kabul için aranacak ölçütler, öğretmenlik mesleğine yatkın ve öğretmenliği ideal olarak gören adayların seçimine imkân tanıyacak şekilde, objektif ve gerçekçi bir biçimde oluşturulabilir.
 6. Pedagojik formasyon uygulamasına devam edilmesi düşünülüyorsa, dersler lisans eğitimi sürecine yayılabilir ve derslere uygulama saatleri konulabilir, bu eğitim sadece eğitim fakültelerinde ve eğitim fakültesi akademisyenleri tarafından gerçekleştirilebilir, pedagojik formasyon derslerinin dağıtımında liyakat ve akademik yeterliliğe daha fazla dikkat edilebilir, pedagojik formasyon derslerinin niteliği artırılabilir.
 7. Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda okutulan bazı derslerin eğitim fakültelerinde bölümü bulunmadığından dolayı bu branşlarda okuyan/mezun olanlar ancak pedagojik formasyon eğitimi yolu ile öğretmen olabilmektedir. Bu bakımdan Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda okutulan bütün derslere ait bölümlerin eğitim fakülteleri bünyesinde açılması sağlanabilir.
 8. Bu araştırmada pedagojik formasyon uygulamasına yönelik akademisyen görüşleri incelenmiştir. Yapılacak farklı araştırmalarda bu eğitimi alan öğrencilerin, bu eğitimde görevli farklı fakültelerdeki öğretim elemanlarının görüşlerine başvurulabilir. Pedagojik formasyon uygulamasına yönelik yapılan araştırmalardan faydalanılarak bir meta analiz çalışması yapılabilir.

KAYNAKLAR

- Akdemir, A. S. (2013). Türkiye’de öğretmen yetiştirme programlarının tarihçesi ve sorunları. *Turkish Studies*, 8(12), 15–28. doi:10.7827/TurkishStudies.5706.
- Altınkurt, Y., Yılmaz, K. & Erol, E. (2014). Pedagojik formasyon programı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik motivasyonları. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 48–62.

- Azar, A. (2011). Türkiye'deki öğretmen eğitimi üzerine bir söylem: nitelik mi, nicelik mi?. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 1(1), 36-38.
- Baskan, G. A. (2001). Öğretmenlik mesleği ve öğretmen yetiştirmede yeniden yapılanma. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı 20, 16-25.
- Baskan, G. A., Aydın, A. ve Madden, T. (2006). Türkiye'deki öğretmen yetiştirme sistemine karşılaştırmalı bir bakış. *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt 15, Sayı 1, 35-42.
- Başaran, İ. E. (1996). *Eğitim yönetimi*. Ankara: Yargıcı Matbaası.
- Bursalıoğlu, Z. (2012). *Okul yönetiminde yeni yapı ve davranış*. Ankara: Pegem Akademi.
- Chang, T., Lin, H., & Song, M. (2011). University faculty members' of their teaching efficacy. *Innovations in Education and Teaching International Journal*, 48(1), 49-60.
- Çermik, H., Doğan, B. & Şahin, A. (2010). Sınıf öğretmenliği öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğini tercih sebepleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 201-212.
- Darling H. L. (2000). Teacher quality and student achievement: a review of state policy evidence. *Education Policy Analysis Archives*, 8(1), 1-44.
- Demir, S. & Bedir, G. (2005). İlköğretim sosyal bilgiler ve fen bilgisi öğretiminde öğretmenlerin dersin geliştirme bölümü etkinliklerine ilişkin öğrenci görüşleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, (44), 473-488.
- Elkatmış, M., Demirbaş, M. & Ertuğrul, N. (2013). Eğitim fakültesi öğrencileri ile formasyon eğitimi alan fen edebiyat fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik öz yeterlik inançları. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 3(3), 2013, 41-50.
- Eraslan, L. & Çakıcı, D. (2011). Pedagojik formasyon programı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. *Kastamonu Education Journal*, 19(2), 427-438.
- Harris, N. H. & Sass, T. M. (2010). Teacher training, teacher quality and student achievement. *Journal of Public Economics*, 95(7-8), 798-812.
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2010). *Eğitim yönetimi*. (Çev. Edt: S. Turan). Ankara: Nobel.
- Işık, A., Çiltaş, A. & Baş, F. (2010). Öğretmen yetiştirme ve öğretmenlik mesleği. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(1), 53-62.
- Jacob, B. A. & Lefgren, L. (2004). The impact of teacher training on student achievement: quasi-experimental evidence from school reform efforts in Chicago. *The Journal of Human Resources*, 39(1), 50-79. doi: 10.3368 / jhr.XXXIX.1.50.
- Kartal, T. & Afacan, Ö. (2012). Pedagojik formasyon eğitimi alan öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (24), 76 - 96.
- Kavcar, C. (2002). Cumhuriyet döneminde dal öğretmenleri yetiştirme. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 35(1-2), 1-14.
- MEB, (1973). Millî eğitim temel kanunu. *Resmî Gazete*, Sayı 14574, Tarih 24/06/1973.
- Memduhoğlu, H. B. ve Topsakal, C. (2008). Öğrenci ve öğretim elemanlarının görüşlerine göre ortaöğretim alan öğretmenliği tezsiz yüksek lisans programlarının niteliği ve programlarda yaşanan sorunlar. *Ege Eğitim Dergisi*. 9(1), 95-129.
- Nartgün, Ş. S. (2008). Aday öğretmenlerin gözüyle Millî eğitim bakanlığına bağlı eğitim kurumlarına öğretmen atama esasları. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 47-58.

- Özsoy, G., Özsoy, S., Özkara, Y. & Memiş, A.D. (2010). Factor saffecting pre-service teachers' choice of teaching as a profession. *Elementary Education Online*, 9(3), 910–921.
- Patton M.Q. (2002). *Qualitative research and evaluation methods*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Polat, S. (2014). Bir mesleğe/işe sahip olan pedagojik formasyon eğitimi sertifika programı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelme nedenleri. *International Journal of Human Sciences*, 11(1), 128-144. doi:10.14687/ijhs.v11i1.2740.
- Polat, S. (2015). Pedagojik formasyon sertifika programı ve eğitim fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi. *E-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 48–60.
- Süral, S. & Sarıtaş, E. (2015). Pedagojik formasyon programına katılan öğrencilerin öğretmenlik mesleğine yönelik yeterliklerinin incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 62–75.
- Tataroğlu, B., Özgen, K. & Alkan, H. (2011). Matematik öğretmen adaylarının öğretmenliği tercih nedenleri ve beklentileri. *2nd International Conference on New Trends in Education and Their Implications*, 27-29 April, 998-1006.
- Topçu, N. (2016). *Türkiye'nin maarif davası (20. Baskı)*. İstanbul: Dergâh yayınları.
- Tozlu, N. (1992). *Eğitim problemlerimiz üzerine düşünceler*. Van: YYÜ Fen Edebiyat Fakültesi.
- Ünsal, S. & Korkmaz, F. (2016). Destekleme ve yetiştirme kurslarının işlevlerine ilişkin öğretmen görüşlerinin incelenmesi. *KSÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(2), 87–118.
- Üstüner, M. (2004). Geçmişten Günümüze Türk Eğitim Sisteminde Öğretmen Yetiştirme ve Günümüz Sorunları. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 5, (7).
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2011). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

SUMMARY

Introduction

Schools are educational organizations that have undertaken significant tasks such as transferring the culture of society to future generations, creating culture for society and producing information / technology. When these tasks are carried out, the most important arguments that schools hold are the teachers. It is closely related to the qualifications of the teachers to find out the cost of investments in education. Teacher quality is the main factor in achieving educational success (Harris & Sass, 2010). Educating teachers (Bursalıoğlu, 2012), which is one of the most strategic parts of the social system, is an important and indispensable profession for all societies (Başaran, 1996).

The faculties that constitute the source of teaching in Turkey are the education faculties. Apart from education faculties, a second way for the graduates of the other faculties is to be teachers through receiving the pedagogical formation education. Being a teacher through pedagogical formation in Turkey have been discussed and criticized at various levels in educational environments and stakeholders. The problem of quality brought about by the application of pedagogical formation, which means to fit the teaching profession education taken for 4 years into a short period of time, is expressed as the most obvious negative aspect of this practice. Along with this negative aspect, numerous factors such as a short period of time for receiving pedagogic formation education, the lack of quality, economic concerns, the problem that is related to the students who entered the other faculties with lower scores as opposed to those who entered education faculties with high scores, acceptance of students with low academic achievement for pedagogical formation education, the idea that pedagogical formation is a path for getting a job are the main points of the debate regarding the implementation of pedagogical formation education.

How pedagogical formation practice, which is at the center of the discussion, is assessed by educators is of high importance for the quality and future of pedagogical formation education. With this in mind, this research aims to evaluate the views of academicians who give pedagogical formation education and who train teachers in the faculty of education towards pedagogical certificate program. Hence, answers for the following questions have been sought:

1. What are the views of academicians on the possibility of graduates of other faculties to be able to become teachers through pedagogical formation education?
2. What are the views of academicians on the educational objectives of the pedagogical formation students?
3. What are the views of the academicians regarding the teaching qualification and competency of pedagogical formation education?
4. How can the opportunity for teaching through pedagogical formation be evaluated by academicians in terms of efficient and efficient use of human resources?

5. What are the recommendations of the academicians for acceptance of the students to the pedagogical formation program and the courses in terms of increasing the quality of these trainings providing pedagogical formation practice continues?

Method

Having a qualitative research design, the research data were collected through interviews. The research group consisted of 10 academicians who work at Kahramanmaraş Sutcu Imam University Faculty of Education and who were actively involved in pedagogical formation education. This research used semi-structured interview form including 5 questions. The obtained data were analyzed through descriptive analysis method.

Conclusion and Discussion

Research results have revealed that academicians do not have positive views towards pedagogical formation education and that that teacher training should be performed only through educational faculties. Since the pedagogical formation training is compressed programs, it cannot be realized exactly with this practice and that it is unfair for the students who have got into education faculties with high scores, that the number of prospective teachers waiting for appointment will increase even more, thus leading to the increase in the employment problem for the country. Academicians have mentioned that pedagogical formation has led to the misrepresentation of the status of the teaching profession and that the teaching profession will have a certain amount of wages. It has also been stated that those who receive pedagogical formation training are predominantly external factors than intrinsic factors, in that the objectives of these training are based on the future anxiety in general rather than a teaching ideal.

Besides, certain qualifications and competencies related to teaching with pedagogical formation education have not been ensured; however, basic concepts and skills have been taught through pedagogical formation training despite the negative and restrictive reasons. The ability to become a teacher through pedagogical formation does not mean the efficient and effective use of human resources. As a result of the research, academicians have been generally convinced that pedagogical formation should be abolished. If the pedagogical formation practice carries on, there should be at least the criteria such as university entrance exam scores and the academic achievement averages in the undergraduate education, interview for educational acceptance. Academicians have presented various recommendations regarding the lessons that will be taught in the context of the pedagogical formation practice. These recommendations are the distribution of the courses to the undergraduate education process and the inclusion of the practice to the courses. As some of the courses taught in the schools affiliated to the Ministry of National Education are not found in the education faculties, pedagogical formation education is seen as a necessity for the ones who read / graduate in these branches to become teachers with pedagogical formation education. Thus, the availability of the departments

related to the courses taught in the schools within education faculties is regarded as a requirement.

In this respect, various recommendations have been provided:

1. It may be wise that teacher training should be conducted only in education faculties.
2. In the presence of the retainment of pedagogical formation, the criteria to be considered for admission to this training program may be established in an objective and realistic manner, allowing for the selection of candidates who are prone to teaching profession and ideally for teaching.
3. The departments of all the courses taught in the schools affiliated to the Ministry of Education may be opened in the education faculties.